



Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 3226/05
28.12.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић, Соње Бркић, Слађане Накић-Момировић и Николе Станојевића, чланова већа, у земљишно-књижном предмету предлагача АА, ради укњижбе права власништва, одлучујући о ревизији и о захтеву за заштиту законитости предлагача изјављеним против решења Окружног суда у Београду Гж.5952/05 од 27.07.2005. године, у седници већа одржаној 28.12.2006. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Окружног суда у Београду Гж.5952/05 од 27.07.2005. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Другог општинског суда у Београду Дн.24128/2004 од 11.03.2005. године дозвољена је у зк.ул.бр. аа КО ББ, укњижба брисања укњижбе права власништва укњиженог решењем тог суда Дн.7990/2004 од 12.05.2004. године у корист АА на 2/3 идеалног дела куће ВВ, саграђено на к.п.вв описаној као зк. тело II осим петособног стана на спрату куће ВВ и на 2/3 идеалног дела гараже саграђене на к.п. вв описане као зк. тело III; Успостава уписа под Б/16 и Б/17 укњижбом права власништва на 2/3 идеалног дела куће ВВ и 2/3 идеалног дела гараже, описаних као зк. тело II и зк.тело III, на к.п.вв у корист ГГ; Укњижба брисања укњижбе права доживотног уживања укњиженог решењем тога суда Дн.7990/04 од 12.05.2004.године под V/13 на 2/3 идеалног дела куће ВВ, описане као зк.тело II, осим петособног стана на спрату и на 2/3 идеалног дела гараже описане као зк.тело III на к.п. вв; Укњижба права власништва на 2/3 идеалног дела куће ВВ описана као зк.тело II на к.п. 45/1 и 2/3 идеалног дела гараже описане као зк.тело III на к.п. вв са досадашњег власника ГГ у корист АА са 2/3; Укњижба права доживотног уживања на 2/3 идеалног дела куће ВВ описаној као зк.тело II на к.п. вв и 2/3 идеалног дела гараже описане као зк.тело III на к.п. вв власништво АА са 2/3 у корист ГГ из Београда; Констатовано је да је право коришћења изграђеног грађевинског земљишта укњижено под V/12.

Решењем Окружног суда у Београду Гж.5952/05 од 27.07.2005. године одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног другостепеног решења предлагач је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијано решење у границама законских овлашћења из чл.399. у вези са чл.412. став 5. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.125/04) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361. став 2. тач.9. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Предлогом од 22.04.2004. године предлагач је затражио укњижбу свог права власништва на 2/3 дела зк.тело II - кућа ВВ и на 2/3 зк.тела III - гаража у ВВ на к.п.вв КО ББ, а по основу уговора о поклону овереног 27.06.1994. године. Овим уговором ГГ, мајка предлагача, поклања свом сину - предлагачу 2/3 тела зк.тела II и 2/3 дела зк.тела III на к.п.вв КО ББ, уписано у зк.ул.бр.аа КО ББ, с тим да поклонодавац задржава право доживотног уживања и коришћења поклоњених непокретности.

Нижестепени судови су правилно применили материјално право када су захтеву за укњижбу у целини удовољили. Земљишнокњижни поступак се спроводи по строгим правилима садржаним у Закону о земљишним књигама Краљевине Југославије ("Службене новине" бр.146-LIII од 01.06.1930. године) која се примењују на основу чл.4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године и за време непријатељске окупације ("Службени лист ФНРЈ" бр.86/1946). Земљишнокњижни суд приликом уписа испитује по службеној дужности да ли су испуњени законом предвиђени услови за упис (начело легалитета). При том, земљишнокњижни суд испитује две врсте услова: формални услов, који је предвиђен правним правилима земљишнокњижног права и материјалноправни услов, предвиђен појединим позитивним прописима. Упис ће се дозволити ако према земљишнокњижном стању нема препрека за упис, ако су странке способне да располажу предметом на који се упис односи, ако је подносилац овлашћен да поднесе молбу, ако се предлог за упис заснива на садржини поднетих исправа и ако исправа има облик који је потребан за дозволу уписа.

У конкретном случају, уговор о поклону који је основ за тражену укњижбу, испуњава форму прописану

законом, а поклонодавац је земљишнокњижни власник непокретности које су предмет уговора о поклону. Стога су испуњени услови да предлагач према чл.33. Закона о основама својинскоправних односа на основу правног посла стекне право својине на непокретности уписом у јавну књигу.

Наводи ревизије којима се оспорава правилност нижестепених одлука нису јасни. Захтеву предлагача је у целости удовољено побијаним решењем и он је на непокретности стекао право својине у обиму који у потпуности одговара праву својине његовог правног претходника - поклонодавца. Зк.тело II на к.п. вв укњижено у зк.ул. аа КО ББ представља кућу ВВ, а не 2/3 те куће, а зк.тело III представља гаражу, а не 2/3 гараже, па је нејасан навод ревидента да је нижестепеним решењима сужен обим његовог права својине, те да је првостепеним решењем "прикривена чињеница лишавања знатног дела имовине предлагача". Побијаним решењем је дозвољена укњижба права власништва предлагача на исти начин као што је била извршена укњижба права власништва његовог правног претходника и на начин који одговара садржини правног посла (уговора о поклону) који је био основ за конкретну укњижбу.

Предлагач у ревизији тражи да Врховни суд преиначи побијано решење тако што ће одбити молбу за укњижбу ДД и ЋЋ и брисати наводно незаконити упис под Дн.8299/83 од 30.06.1983. године. Овај навод ревизије не одговара садржини поднетог предлога за укњижбу од 22.04.2004. године, пошто је предлагач тражио само укњижбу свог права својине према уговору о поклону, закљученом са његовом мајком. Предмет молбе за укњижбу није било брисање неке раније извршене укњижбе, па ни оне из 1983. године. Претходним првостепеним решењем од 12.05.2004. године предлагачевом захтеву није било у целини удовољено, па је по његовој жалби то решење укинато решењем Окружног суда у Београду Гж.6890/04 од 19.10.2004. године. Новим, ревизијом побијаним првостепеним решењем од 11.03.2005. године, захтеву предлагача је у целости удовољено, па је неразумљиво његово инсистирање на пропустима који су новим решењем отклоњени. Иначе, евентуални спорови о праву својине на непокретности између сувласника се решавају у одговарајућем парничном поступку, пошто се без обзира на фикцију тачности земљишних књига, у парници увек може доказивати супротно.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу чл.405. у вези са чл.412. став 5. ЗПП, одлучио као у ставу I изреке.

Против наведеног другостепеног решења, предлагач је преко пуномоћника, изјавио и захтев за заштиту законитости, због битних повреда одредаба поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености захтева за заштиту законитости, у смислу чл.421. у вези са чл.401. став 2. тач.5. и чл.404. ЗПП, Врховни суд је нашао да је захтев недозвољен.

Према чл.417. ЗПП ("Сл.гласник РС" бр.125/04) захтев за заштиту законитости може се подићи само због битне повреде одредаба парничног поступка из чл.361. став 2. тач.5. ЗПП, односно ако је противно одредбама овог закона суд засновао своју одлуку на недозвољеним располагањима странака (чл.3. став 3.).

С обзиром да је захтев за заштиту законитости у овом случају изјављен због друге повреде поступка, а не због које се једино по закону може изјавити, као и с обзиром да на основу целокупног чињеничног и правног основа произилази да одлуке против којих је изјављен нису засноване на недозвољеним располагањима странака, Врховни суд је на основу чл.421. у вези чл.418. и 404. ЗПП, одлучио као у II ставу изреке.

Председник већа-судија

Снежана Андрејевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

вг